1814. No. 87

# LEEUWARDER COURANT.

WOENSDAG, den 22 Junij.

## BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

### ITALIE.

ROME, *den* 27 *Mei*.

De terug komst in deze beroemde hoofdstad der katholijke wereld, van derzelver Vorst en Herder, van den Vikaris van Jezus Christus, van het opperhoofd der kerk, die door, zoo lang aan de woede der elementen blootgesteld, doch uit de schipbreuk gered, door de standvastigheid van hem, die voor haar behoud waakte, vormt een gedenkwaardig tijdstip in de geschiedenis onzer dagen, en wij haasten ons, om deswegens de volgende bijzonderheden onder de oogen onzer lezers te brengen.

De tijding welke Z. E. Monseigneur *Rivarola*, apostolisch gedelegueerde, had doen verspreiden wegens de aankomst te Rome van den Paus, had, met het krieken van den dag van den 24sten, alle de toebereidselen des volks voor de ontvangst Zijner H. bespoedigd. Voor het opkomen der zonne verliet eene menigte rijtuigen de stad, alle de straten, welke Z. H. moest doorgaan, waren opgepropt met menschen; alle de winkels gesloten; de werkplaatsen ledig; de eenige bezigheid welke er plaats vond had betrekking tot de gewigtige gebeurtenis van den dag. De geheele bevolking, van welken eenen rang of stand ook, waren in feestgewaad. Men voorzag, dat de ramen, de balkons, langs de straten welke de Heilige Vader zoude doorgaan, niet toereikend zouden zijn voor zulk eenen zamenloop van aanschouwers. Men plaatste op de beide hoeken van elke straat ruime amphitheaters, om het grootst mogelijk aantal personen te kunnen bevatten, inzonderheid op den hoek der straten van Ponte-Molle tot aan de poort Del-Popolo, en van die poort tot aan het Vatikaan en het Quirinaal. Omstreeks tien uren des morgens waren de amphitheaters benevens de vensters van alle huizen bezet. Van alle zijden waren bloemkransen, linten en allerlei tapijtwerk opgehangen.

Men zag de koetsen en lijvereijen van HH. EE. de kardinalen, die der ministers, der hooge personagien, der prelaten en der voorname heeren heen rijden, om den Paus te gemoet te gaan. De burger-garde, de pauselijke-garde, die van den senaat, de Zwitsers der pauselijke-garde, de Oostenrijksche kavalerie, de Napolitaansche infanterie en kavalerie, begaven zich naar de voor hen bestemde plaatsen.

Eenige dagen geleden, was een korps Hongaarsche kavalerie, Z. H. naar Rome voor uit gegaan. Dit korps begaf zich, met de overige troepen op weg, om de erkorte uit te maken. Op dit krijgshaftig schouwspel, liet het volk zijne luide toejuichingen hooren; maar deze werden vrij levendiger, toen men den heer *de Lebzeltern*, buitengewoon gezant van Z. M. den Keizer van Oostenrijk bij Z. H., in het oog kreeg, zittende in een rijtuig met vier paarden en den Paus te gemoet rijdende.

Hier en daar maakten talrijke benden muzikanten concerten, en speelden vrolijke liedjes. Een talrijk orkest van uitgelezene toonkunstenaars, was geplaatst op het Corso, nabij het klooster der Urselijnen.

Z. Em. de heer *Rivarola*, apostolisch gedelegueerde, had op het plein Del-Popolo, prachtige amphitheaters doen oprigten; ook waren er in de St. Pieters kerk zelve geplaatst. Te dien einde had Z. Em. Monseigneur *Naro*, majordome van *onzen Heere*, de ridders verkozen ten dienste der Souvereinen; als: Voor HH. MM. den Koning en de Koningin van Spanje, den hertog van Firno en den markies *van Drago-Gentili*; voor Z. M. den Koning van Sardinie, den markies *Simonetti* en den ridder *Mareloschi*; voor Z. M. de Koning van Etrurie, den ridder *Ant. Bussy* en den markies *Gaspard Cavaletti*, en voor H. K. H. mevrouw de hertoginne van Chablais, den ridder *Girolamo*.

Z. M. de Koning van Spanje, *Karel IV*, benevens de Koningin, zijne gemalin, de Koningin van Etrurie, en de Koninklijke Infant don *Francesco*, begaven zich in den morgen, door het geheele hof gevolgd, Z. H. te gemoet, naar het lusthuis la Justiniana, alwaar Z. H. eene poos zoude vertoeven.

Toen het rijtuig van den Paus aankwam, vertoonden zich H. H. Katholijke MM. en de Koninklijke familie aan Z. H., op het oogenblik dat dezelve de koets uitstapte, en verwelkomden den H. Vader met de grootste hartelijkheid. Deze ontmoeting laat zich niet beschrijven. Alle de aanschouwers stortten tranen. De Souvereinen gingen gezamenlijk naar binnen, en spraken onderling, een half uur lang, op de vertrouwelijkste wijze.

Na dit onderhoud traden Koning *Karel IV* en de koninklijke familie weder in het rijtuig, en kwamen voor Z. H. te Rome aan. Onder de personen, die op la Justiniana gepresenteerd werden, bevonden zich de heeren *Dodde* en *Faghan*, engelsche konsuls, welke met onderscheiding ontvangen werden.

Na een uur rustens, sprak Z. H. zijnen zegen uit over het volk, hetwelk het land en de omliggende heuvels vervulde, en zette zijne reis tot aan Ponte-Molle voort, alwaar zich de trein, welke hem verzellen moest, benevens de staats-commissie bevonden. Z. H. vond tevens aan het portier van de koets, Z. E. den ridder *Lebzeltern*, buitengewoon gezant van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, den ridder *Pinto*, minister van Portugal, den luitenant-generaal *Pignatelli Cerchiara*, kommandant der napolitaansche troepen, met zijnen geheelen staf; den markies *Montroni*, den ridder *Zuccheri* en vele andere aanzienlijke personaadjen van het pausselijk hof. De Heilige Vader trad uit zijne reiskoets, ontving hunne hulde, en liet hen ter hand-kus toe.

Op het oogenblik, dat de vlag van den Paus op den nieuwen toren van Ponte-Molle werd uitgestoken, deed

het kasteel St. Angelo een salvo uit het geschut. Dit schot gaf het sein tot de algemeene blijdschap, en de verzamelde menigte verhief een vreugdejuich. Dit gejuich verspreidde zich van straat tot straat, geheel Rome door. Men zwaaide met de hoeden en zag op aller gelaat, de uitdrukking van het genoegen, hetwelk, aller hart vervulde.

Z. H. begaf zich in het bij Ponte-Molle gelegene casino, ten einde van kostuum te verwisselen. Hij ontving in zijn vertrek de personen, die de eer hadden gehad hem de hand te kussen. De Heilige Vader klom vervolgens in de voor zijne intrede in de hoofdstad bestemde koets, met HH. EE. de kardinalen *Mattei* en *Pacca*. Deze koets was door Z. C. M. den Koning *Karel IV.* ten geschenke gegeven. Twee-en-zestig jongelingen, allen in het zwart gekleed, met eenen bandelier van dezelfde kleur, waar aan karmozijnroode zijden koorden en haken hingen, wilden de eer hebben, om in persoon, de koets voort te trekken.

De staats-commissie, in derzelver rijtuig en staatsiekleederen, opende den optogt van dien prachtigen stoet.

Hier op volgde de oostenrijksche en napolitaansche kavalerie. Deze laatste had de eer gehad, den Heiligen Vader te begeleiden, van den dag af, dat hij de plaatsen betrad, door het napolitaansche leger bezet.

De geestelijkheid van Rome eskorteerde, bij wijze van processie, het rijtuig van Z. H., dat, gelijk wij straks zeiden, door jongelingen getrokken werd, en omringd was door de zwitsersche garde, in derzelver oud uniform. De luitenant-generaal *Pignatelli*, was te paard, aan de regter zijde der koets, en de kommandant der oostenrijksche kavalerie, aan de linker zijde. De staf-officieren van het napolitaansche leger, marcheerden er achter. De straat van Ponte-Molle, tot aan de poort Del-Popolo, was met bloemen bestrooid. Het volksgejuich was algemeen. Van het eene einde der stad tot het ander, hoorde men slechts één enkelen uitroep van gevoel en liefde.

Aan de poort Del-Popolo, hield de romeinsche senaat het rijtuig van den Paus eenige oogenblikken stil, en de heer *Rinaldo de Bufalo*, sprak Z. H. in dezer voege aan:

ALLERHEILIGSTE VADER!

De godsdienst zegeviert, de katholijke wereld is verblijd, en vooral verheugt zich Rome, de zetel van den oppersten kerkvoogd. Men verhaalt elkander de grootmoedige standvastigheid van uwe Heiligheid, te midden der wederwaardigheden van kerk en heerschappij. In naam van het volk van Rome, legt de senaat aan uwer Heiligheids voeten, de uitdrukking der vurigste dankbaarheid, en betuigt aan dezelve, die hulde en die trouw, die wij altoos in onze harten bewaard hebben, even gelijk wij in alle omstandigheden, de ondubbelzinnige bewijzen gegeven hebben, van die verknochtheid en dien hoogen eerbied, welke wij ons zoo gelukkig gevoelen, thans bij uwe terug komst, op nieuw voor u te kunnen uitstorten. De senaat smeek u om uwen vaderlijken zegen."

Z. H. heeft met zijne gewone goedheid, deze weinige woorden aangehoord, en daarop geantwoord:

„ Ik dank den senaat van Rome, voor hetgeen hij mij in naam des volks betuigt; niets echter behoort tot mij gerigt te worden, maar alles tot God."

De eerste conservateur hernam hier op:

„ Onder de deugden, die U. H. ten deel gevallen zijn, blinkt ten luisterrijkste eene diepe nederigheid; doch U. H. zal de gevoelens van liefde, die ik in naam van den senaat heb uitgedrukt, door het gejuich en de vreugd van geheel het volk bevestigd zien."

Z. H. verwaardigde zich, den senaat op nieuw dank te zeggen, en denzelven zijnen zegen te geven.

Vruchteloos zouden wij de geestdrift willen schetsen, die alle de burgers bezielde; men wierp zich den algemeenen Vader voor de voeten, om deszelfs zegen te ontvangen, tranen stroomden uit aller oogen. De zegepralen van het aloude Rome zijn weinig, in vergelijking van deze zegepraal van dankbaarheid en van liefde, en de vurige erkentenis der Grieken, jegens den konsul *Flaminius*, toen hij bij de olimpische spelen, griekenlands vrijheid afkondigde, zal in de geschiedenis moeten onderdoen, voor de vervoeringen der verheugde Romeinen, op dezen gedenkwaardigen dag.

Na den voorbijtogt van Z. H., keerden de Koningen van Spanje, van Etrurie en van Sardinie, naar hunne Paleizen terug. H. M. de Koningin van Etrurie begaf zich naar de St. Pieters kerk, en van daar naar het quirinaal, in de gallerij der Aurora van prins *Palavicini*, ten einde aldaar ooggetuige te zijn van de aankomst Zijner Heiligheid, in deszelfs apostolische verblijfplaats.

Middelerwijl had Z. M. de Koning van Sardinien zich naar het basilikum van het Vatikaan begeven, ten einde aldaar Z. H. af te wachten. Zoodra deszelfs aankomst den Vorst berigt werd, ging deze den H. Vader te gemoet, onder het portaal van dat prachtig gebouw. Hij wierp zich voor Zijner Heiligheids voeten, en wilde die omhelzen; doch de H. Vader reikte hem de armen toe en deed alle pogingen om zulks te beletten.

Z. H. bereikte eerst zeer laat de Apostolische Residentie van het Quirinaal, en vermogt echter geene rust te nemen, dan na alvorens herhaalde malen zijnen zegen gegeven te hebben aan de ontelbare menigte, die onder de vensters van het paleis verzameld was. Eindelijk keerde elk naar huis, het hart vol verrukking, van binnen Rome terug gekeerd te zien zijnen Souverein, zijnen Herder, *Pius VII*, zoo lang het voorwerp aller wenschen en tranen.

## F R A N K R Y K.

PARYS, *den* 13 *Junij*.

De gebruikelijke plegtigheden van den roomsch-katholieken godsdienst op den heiligen sacramentsdag hebben, gister, weder plaats gehad met al de daaraan passende statigheid en pracht. In alle de parochien der hoofdstad, heeft zich een groot aantal geloovigen, waaronder men lieden van het eerste aanzien, door hunnen rang, hunne waardigheid en posten, bemerkte, bij de dienaars van den godsdienst gevoegd en den trein der processie van het heilige sacrament gevolgd. De nationale garde, de linie-troepen en de Parysche garden openden en sloten den optogt en formeerden eene dubbelde rei.

Alle de ingezetenen hadden zich beijverd, om de voorgevels hunner huizen met tapijtkleederen en versierselen te behangen, in welke godsdienstige zinnebeelden met de zoodanige vermengd waren, die het geschikste waren om de herstelling der monarchie te kenschetsen. Eene ontelbare menigte menschen vervulden de straten en pleinen. Rijk versierde rustbanken waren op aangewezen plaatsen opgerigt; de orde en welvoegelijkheid heerschten overal.

Op het uur, dat de processien de onderscheiden kerken binnen traden, begaf zich een ontelbare toevloed van menschen naar het kasteel der Tuilerien, om het oogenblik, dat de Koning uit de mis zou komen, af te wachten. Zoodra men denzelven ontdekte, weergalmde de kreet van *leve de Koning!* van alle zijden. Z. M. vertoonde zich daarop met de hertogin van Angoulême op het balcon, hetgeen het gejuich deed vere-

dubbelen, hetwelk nog lang voortduurde, na dat de Koning was heen gegaan, onder de levendigste betuiging der gevoeligheid, waarmede hij de hulde der algemeene toegenegenheid aannam.

Bij eene ordonnantie des Konings van den 5den dezer, is de koninklijke raad der prijzen weder tot de attributien van het ministerie der marine gebragt, hetwelk kennis zal nemen van het getal der nog hangende zaken, en derzelver beslissing bespoedigen. Alle de stukken de zee-prijzen rakende, die aan het ministerie der manifacturen en koophandel gezonden zijn, moeten aan gezegden raad worden overgeleverd, en de minister der marine zal zorgen dat de nog onafgedane zaken zoo spoedig mooglijk worden geeindigd.

Lang en verschillend heeft men hier gesproken over een pourtrait van *Lodewijk den XVI*, in 1800 in een oosterschen kornalijnsteen, ontdekt door den heer *Paradis*, thans kan men het volgend, als een juist en waar berigt, dezer zaak mededeelen;

Deze steen is twee en een half duim lang, en een en een halve duim breed, drie lijnen dik en van eene ovale gedaante. Dezelve bevond zich onder een groot aantal andere koralijnen. De heer *Paradis* meende er iets bijzonders aan te zien, kogt hem en stelde hem aan een kundig werkman ter hand; doch hoe groot was niet hunne verwondering, wanneer zij eindlijk in denzelven de volmaakste gelijkenis van het hoofd van *Lodewijk XVI*. ontdekten, met een sterrenkrans omgeven! Dit pourtrait bestaat alleen in de vlammen en aderen van den steen. De heer *Paradis* toonde dit verschijnsel in 1802 aan den heer *Lesage*, directeur der munt, welke verklaarde nooit zulk een wonder gezien te hebben; daarna zagen verscheiden menschen den steen, die vervolgens een onderwerp van nieuwsgierigheid en bewondering werd; doch de politie, van deze bezoeken onderrigt, bekommerde er zich over, begaf zich naar den eigenaar, onderzogt den kornalijn en verbood hem dien voortaan aan iemand te laten zien.

De heer *Paradis*, die aanzienlijke sommen voor den steen geweigerd heeft, het oogmerk voedende dien ter eeniger tijd de Koninklijke familie aan te bieden, heeft daartoe nu gelegenheid gehad, en mevrouw de hertogin heeft denzelven wel erkentelijk willen aannemen.

Men verzekert dat de krooning bepaald is op den 25 augustus, den dag van St. Louis, en dat Zijne Majesteit als dan 46 nieuwe pairs voor hun leven benoemen zal.

## BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

### VEREENIGDE NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 16 *Junij*.

De secretaris van staat voor de finantien roept, bij deze, op de houders van de hierna gespecificeerde renversalen, gesproten uit de fournissementen en het vrijwillig voorschot op de buitengewone en gewone lasten, van den jare 1814, ten einde dezelve renversalen ten spoedigste te komen verwisselen tegen de daarvoor opgemaakte recepissen, welke te hunnen pericule en risico onder den gewezen kassier der centrale kas, bij de nederlandsche bank, te Amsterdam, zijn berustend; te weten:

*Renversalen, uitgegeven ten kantore van den ontvanger-generaal, in 's Gravenhage.*

N°. 39 *f* 100 : - : -, n°. 46 *f* 200 : - : -.

*Ten kantore van den ontvanger-particulier, te Rotterdam.*

N°. 478 *f* 1000 : - : -,
N°. 132, 133, 276, ieder à *f* 500 : - : -.
N°. 373, 532, ieder à *f* 400 : - : -.
N°. 148, 193, 206, 321, 362, 533, 572, ieder à *f* 200 : - : -.
N°. 17, 99, 100, 143, 185, 280, 325, 389, 416, 428, 445, 496, 505, 523, 536, 551, 564, 569, 573, 577, 578, 580, 589, 591, ieder à *f* 100 : - : -.

*Ten kantore van den ontvanger-particulier, te Leiden.*

N°. 78, *f* 500 : - : -.
N°. 6, 7, 43, 44, 45, 46, 47, ieder à *f* 100 : - : -.

*Ten kantore van den ontvanger-particulier, te Brielle.*

N°. 1, *f* 100 : - : -.

*Ten kantore van den ontvanger-generaal, te Groningen.*

N°. 2, *f* 1000 : - : -.
N°. 8 : - 46; ieder à *f* 500 : - : -.
N°. 16, *f* 400 : - : -.
N°. 40, 55, ieder à *f* 300 : - : -.
N°. 15, 17, 45, ieder à *f* 200 : - : -.
N°. 3, 4, 20, 25, 28, 38, 50, 69, 70, 74, ieder à *f* 100 : - : -.

*Ten kantore van den ontvanger-particulier te Winschoten.*

N°. 1 *f* 400 : - : -.
N°. 2 - 300 : - : -.
N°. 3, 4, ieder *f* 200 : - : -.

*Ten kantore van den ontvanger-particulier, te Assen.*

N°. 2 *f* 500 : - : -.
N°. 1, 3, ieder à *f* 100 : - : -.

---

Wij vertrouwen, dat het onze lezeren niet dan aangenaam kan zijn, eenige trekken uit de levensbijzonderheden van de door zijne zedigheid en buitengewone talenten, allezints verdienstelijke man, den generaal *Moreau*, (zoo veel de plaats ons toelaat), hier mededeelen. — Zie hier wat ons deswegens in een onzer binnenlandsche dagbladen het meest belangrijk is voorgekomen:

De generaal *Moreau* was de zoon van eenen beroemden advocaat, en werd geboren te Morlaix, in het jaar 1761. Zijne luisterrijke krijgsbedrijven zijn te veel bekend, om dien aangaande in eenige bijzonderheden te treden; maar het kan het publiek niet onverschillig zijn meer bekend te worden met het gene hem na den gedenkwaardigen veldslag van Hohenlinde, die den vrede met Oostenrijk ten gevolge had, is wedervaren.

*Moreau* kwam te Parys, waar hij de toejuichingen der algemeene bewondering ontving. *Buonaparte* kon ondanks de geheime ijverzucht, die zijn hart verteerde, zich niet ontslaan, van ten minste den schijn aan te nemen, dat hij zijne stem met die van geheel Frankrijk paarde, en hij zeide tot *Moreau*, terwijl hij hem een paar prachtige pistolen ter hand stelde: „ Dat hij „ al zijne overwinningen op dezelve had willen laten „ graveren, maar dat men daartoe geene platen genoeg „ had gevonden.” Deze gedwongene, zoutelooze en onvolledige lofspraak bewijst, hoe weinig oprecht de gevoelens van den opkomenden dwingeland, voor eenen generaal waren, die in zijne oogen den misslag had, van meer roem te hebben verkregen, dan hij, en van een land te beminnen, op welks ondergang en slavernij hij peinsde.

Van dit oogenblik af, zocht *Moreau* slechts in de eenzaamheid en afzondering te leven, en zich met eene jonge dame (mejufvrouw *Hulot*), die, met alle schoone hoedanigheden van geest, alle bevalligheden van schitterende talenten en ware deugden, paarde, hebbende verbonden, koos hij zijn verblijf in de streek van Gros-Bois, die hij van *Barras* gekocht had. Daar, waar hij onder de aangenaamheden der echtelijke verbindtenis, en in het midden van vreemdelingen, die hem in menigte hunne bewondering kwamen betuigen,

leefde, wilde hij zich niet te eenen male van alles verwijderen, maar zocht hij ten minste de noodlottige voorspellingen, die de slavernij en ellende van Frankrijk aankondigden, minder rampspoedig te maken. Hij weigerde bijna te Parys te komen, en wilde *Buonaparte* volstrekt niet bezoeken, terwijl hij met eene vrijmoedigheid, die meer prijzenswaardig dan voorzichtig was, alle daden laakte, waardoor deze de dwingelandij voorbereidde. Geheel Parys nam op dien tijd, eenige satijrieke trekken, die hij tegen den eersten consul had uitgeboezemd, gretig aan.

Een merkwaardig voorval dat in het begin van 1802 plaats greep, had *Moreau* moeten overreden, dat hij door spionnen werd gadegeslagen, en dat de haat van zijnen bloeddorstigen mededinger voedsel had getrokken, uit alles, wat zijner vaderlandsgezinde ontevredenheid was ontvallen. Een zekere abbé *David*, bekend door een boek over de krijgsbewegingen in Holland, had het ontwerp om *Pichegru* en *Moreau* weder tot elkander te brengen, voorziende dat de vereeniging van deze twee groote mannen voor Frankrijk op den eenen of anderen tijd zou kunnen nuttig zijn. Hij vond zoodra hij dit ontwerp ontdekte, den generaal *Moreau* verrukt van met zijnen vriend, zijnen ouden wapenbroeder, in onderhandeling te treden, en hij vertrok naar Londen met eenen brief, die aan *Pichegru* den wensch van een edel gemoed en van een gevoelig hart openbaarde. Maar de politie volgde het spoor van den abbé *David* tot aan Calais, en nam hem gevangen op het oogenblik waarin hij gereed was, om zich in te schepen. Hij werd naar Parys gebragt en bij het ministerie van politie vastgehouden, waar heen *Buonaparte* zich bij ieder verhoor begaf, om er, verborgen achter een scherm, de bijzonderheden van te vernemen; het zij uit vrees dat zijne eigen handlangers hem geene getrouwe berigten hadden gegeven, het zij, dewijl hij in zijn ongeduld, om eenige voorwendsels tot het verderf van *Moreau* te vinden, hun berigt niet konde afwachten. De abbé *David* ging in den tempel den misslag boeten, van tusschen twee groote mannen het vertrouwen en de vriendschap, welke hen weleer zoo innig had verbonden, te hebben willen herstellen.

Sedert verscheidene maanden, was de generaal *Georges* te Parys, ten einde er de middelen te beramen om *Buonaparte* met geweld bij een van zijne togten naar St. Cloud op te ligten. Dit plan hetwelk hij met *Pichegru* had ontworpen, was bijna rijp, en men verwachtte dagelijks het berigt, dat het vertrek van dezen laatsten met twee Prinsen uit het huis van Bourbon moest bepalen. Maar hetgeen de generaal *Lajolais* aangaande de gezindheden van *Moreau* mededeelde, scheen te gewigtig, dan dat men niet zou gepoogd hebben er oogenblikkelijk gebruik van te maken, en er werd besloten dat, daar hij de tegenwoordigheid van *Pichegru* te Parys innig wenschte, deze onmiddelijk zou vertrekken om met hem te raadplegen. Inderdaad gaf *Moreau* zijnen ouden vriend te kennen, hoe gelukkig hij was, door hem te zien; maar hij was er verre af van het ontwerp dat hem derwaarts bragt, te vermoeden, en vooral, dat alles gereed was om hetzelve te bewerkstelligen.

Intusschen wilde *Moreau*, zonder de noodzakelijkheid van het herstel der Bourbons, hetzelve trapsgewijze voorbereiden, ten einde daar door zijne eigene partij, onder welke hij meenige gemeenebest-gezinden telde, te bewegen om het goed te keuren en te ondersteunen. *Pichegru* die alles met *Georges* had beraamd, en die gevoelde dat men door te draien, dezen, en de lieden die hij had verzameld, tot de stoutmoedige onderneming die hij voor had, in het verderf zou storten, wilde dat *Moreau* zich aanstonds zou verklaren, en zich zonder voorwaarde verbond aan eene zaak, welker goeden uitslag hij heimelijk wenschte. Eindelijk stemde *Moreau*, terwijl hij zijne zwarigheden aan de veiligheid van zijnen vriend, en aan deszelfs levendigen aandrang opofferde, toe, dat zij, die het plan hadden ontworpen, hetzelve zouden uitvoeren, en dat hij, zoo het gelukte, te voorschijn zoude treden met zijne partij, om hem te beschermen tegen de maatregelen die de handlangers van *Buonaparte* in het eerste oogenblik zouden kunnen nemen, om hem te wreken. Hij bepaalde zich te laat. De politie ingelicht door de ontdekkingen van *Guerelle*, wist de tegenwoordigheid van *Pichegru* en *Georges* te Parys en hunne betrekkingen met *Moreau*. Deze werd het eerst in hechtenis genomen.

Er was door de handlangers van *Buonaparte*, bevel gegeven, om aan mevrouw *Moreau* geene de minste gemeenschap met haren echtgenoot toe te laten, dan na dat men hem alle kwellingen van een onrustbarend opzicht en van eene pijnlijke verwachting had doen ondervinden. Toen deze belangwekkende vrouw zich voor den tempel vertoonde met haar jeugdig kind op den arm, dwong men haar, om in de opene lucht, bij een koud en regenachtig saisoen, het oogenblik af te wachten, waarin het den cipier zoude behagen, de deuren te openen. Eenige malen bragt zij er geheele uren door, blootgesteld aan de ruwheid van het weder, indien zij ten minste van het medelijden der schildwachten, de vrijheid niet verwierf, om eene schuilplaats in een schilderhuis te zoeken. Dit treurig tijdperk verliep intusschen niet, zonder den generaal eenig genot te verschaffen, hetwelk de smarten die zijn hart griefden, eenigsints vergoedde. Hoewel *Moreau* een gevange was, hoewel men hem voor rechters sleepte, van welke men moest geloven dat zij verkleefd waren aan de dwingelandij, die hij zocht te verpletteren, ontving hij nogtans de militaire eerbewijzingen, telkens wanneer hij voorbij de soldaten kwam, die in den omtrek van het tribunal de wacht hielden, en hij had het genoegen van eene menigte generaals die bij de pleitgedingen tegenwoordig waren, de hand aan hunne sabels te zien leggen en hen steeds, wanneer hij hen konde verstaan, te horen zeggen: „Wapenbroeder! vrees niets! wij „hebben op onze sabels gezworen, uw leven te zul„len verdedigen.” *Buonaparte* dorste naar het bloed van *Moreau*, maar de openlijke mening betwiste hem dit verheven slagtoffer, en hij vergenoegde zich met hem te verbannen.

Toen *Buonaparte* de hoop had verloren, om *Moreau* op te offeren, zond hij *F*...... tot denzelven in den tempel, om hem de voorwaarden onder het oog te brengen, onder welke hij in zijne vrijheid bewilligen en zich met hem verzoenen zou, maar deze voorwaarden werden door den generaal koeltjes verworpen, terwijl dezelve betuigde dat hij zijn lot ver boven dat van zijnen vervolger verkoos. Toen hij op de grenzen van Spanje was gekomen, zeide hem de officier, die hem tot daartoe, op bevel van de politie, had vergezeld, op eene geheimzinnige wijze, dat, zoo hij voornemens was aan den Keizer te schrijven, dit in zijne magt stond, en dat hij op de grenzen een antwoord kon verwachten, hetwelk zonder twijfel weldra gereed, en zeker gunstig zijn zoude. Doch de generaal antwoorde, dat hij niets had te schrijven aan den genen, dien de officier zijnen Keizer noemde, noch in eenige de minste betrekking tot hem stond.

Na dat *Moreau*, na zijne verbanning in Noord-Ame-

[illegible] was aangekomen, bezocht hij aldaar onderscheidene landen. Van deze reis terug gekomen zijnde, kocht hij een schoon landgoed te Morrisville, aan den voet van het dal der Delawara. Daar vondt hij een geluk, waar van zijnen wreeden mededinger hem had zoeken te beroven; — dáár, alnu omringd door een beminlijk gezin en door oprechte vrienden, scheen hij de onregtvaardigheid waarvan hij het slachtoffer was geworden, zoo geheel aan eene zijde te zetten, dat men hem dezelve nooit hoorde aanroeren, terwijl hij zelden den genen noemde, die er de bewerker van was.

Men zag in alles, wat *Moreau* sprak of deed, dat hij zelf vergeten wilde, wat hij eens was geweest en dat hij tevens poogde zulks, ook anderen te doen vergeten.

De ligging van zijn landgoed stelde hem in staat, om zich geheel en al over te geven aan zijne zucht voor de visscherij en de jagt; niets was aandoenlijker dan hem de vruchten daarvan, alleen in eene boot gezeten, te zien huiswaarts brengen, en hem te zien terug keeren in den schoot van zijn gezin, dat zich gelukkig gevoelde door hem weder te zien.

Ongaarne hield hij zich bezig met staatkunde; men zou gezegd hebben, dat hij, in de nieuwe wereld meer geluk hebbende gevonden, dan hij er, met rede, van had kunnen verwachten, eenen tegenzin had, om zich onledig te houden, met de woelingen, die de vroegere tijden hadden geschokt.

Telkens, hoezeer hij zich afkeerig toonde van alles, wat hem de dagen van onrust en rampspoed kon herinneren, konde hij noch zijne gedachte, noch zijne bespiegelingen aftrekken van zijn vaderland, en de liefde die hij voor hetzelve koesterde, zoowel als de hoop van er eenmaal terug geroepen te worden om deszelfs rust en roem te helpen herstellen, deden hem alle schitterende aanbiedingen die hem gedaan werden, ten einde hem uit te nodigen om zijne diensten aan andere landen toe te wijden, standvastig van de hand wijzen. Maar de rampspoeden, welke de fransche legers hadden ondervonden in Rusland, schokten zijn hart zoodanig door de innige genegenheid, die hij Frankrijk toedroeg, en ontstaken hem zoo hevig tegen dengenen, die daarvan de bewerker was, en die in deze zoo wrede als onzinnige onderneming de bloem der fransche krijgslieden had opgeofferd, dat hij geloofde, de hulp van zijne talenten niet langer te moeten weigeren tot het wel gelukken van de algemeene zaak en van de algemeene verlossing.

De generaal *Moreau*, vervolgens naar het vaste land vertrokken zijnde, kwam hij den 24sten junij in de haven van Gottenburg aan, en begaf zich van daar over Berlijn, naar Praag, alwaar hij den Keizer *Alexander* en den Koning van Pruissen ontmoete; de bijzonderheden van deze reis, vindt men breedvoerig in het onlangs, bij de heeren *Blusse en Zoon*, te Dordrecht, uitgegeven, uit het Engelsch vertaalde, belangrijke stuk, den generaal *Moreau*, en zijne laatste oogenblikken, betreffende. Wij voegen alhier alleen ten slot nog bij, den brief door Keizer *Alexander*, aan mevrouw *Moreau*, na de dood van haren gemaal geschreven; zie hier dezelve:

„ M E V R O U W !

„ Toen het ontzettend ongeluk, hetwelk de generaal *Moreau* aan mijne zijde trof, mij van het inzigt en de ondervinding van den grooten man beroofde, voedde ik nogthans de hoop, dat het door de oplettendste zorg zou gelukken, hem voor zijn gezin, en voor mijne vriendschap te behouden. De Voorzienigheid heeft er anders over beschikt. Hij is gestorven, even gelijk hij geleefd heeft, in de volle kracht van een sterk en standvastig gemoed. Er is „ slechts een hulpmiddel voor de groote rampen des levens, namelijk dat van dezelve met anderen te deelen. In Rusland, mevrouw! zult gij overal deze gevoelens aantreffen, en zoo het U behaagt er uw verblijf te vestigen, zal ik alle middelen zoeken om het leven van eene vrouw, welker trooster en steun te zijn, ik voor eenen geheiligden pligt reken, bekoorlijk en aangenaam te maken. Ik bid U, mevrouw! van onveranderlijk hierop te rekenen, mij niet onkundig te laten, van eene omstandigheid, waarin ik u zou kunnen dienen, en mij altijd regtstreeks te schrijven. Het zal een genot voor mij zijn, uwe wenschen te voorkomen. De vriendschap, die ik voor uwen gemaal koesterde, gaat verder, dan tot het graf, en ik heb geen ander middel, om mij, ten minste voor een gedeelte, van mijnen pligt omtrent hem te kwijten, dan dit, dat ik op dezelfde wijze steeds zal genegen zijn, om het welzijn van zijn gezin te verzekeren.

„ Ontvang, mevrouw! bij zoo treurige omstandigheden, deze uitboezemingen en verzekering van mijne hartelijkste gevoelens.

„ Töplitz, den 6den september 1813."

(*get.*) A L E X A N D E R.

---

De Directeur der indirecte belastingen in de provintie Vriesland, brengt bij deze ter kennis van de zoodanigen, welke, krachtens de wet van den 21sten april 1807, bij besluit van Zijne Koninglijke Hoogheid van den 19den maart 1814, no. 115, voor de *indirecte* belastingen en de steenkolen, onder eenige modificatien gereïntroduceerd, bevoegd zijn remissie te vragen, edoch dezelve bevorens niet bekomen hebben, dat de verzoeken daar toe strekkende, ingevolge op hem directeur verleende autorisatie, door hem worden overgenomen.

Bij hem, reeds eenige requesten ingekomen zijnde, waarbij, behalven om remissie voor sommige *indirecte* belastingen ook andere verzoeken gedaan, of die niet ingericht zijn naar het voorschrift van de wet van 21 april 1807; zoo verzoekt hij directeur de belanghebbenden die requesten terug te vragen, en andere behoorlijk ingericht in te leveren, en *in dorso* te vermelden waar toe het request tendeert.

Leeuwarden, den 20sten junij 1814.

*De directeur voornoemd*,
A N D R E Æ, Gz.

De Directeur der indirecte belastingen in Vriesland, herinnert bij deze ten overvloede, dat de concessien bij het vorig gouvernement, aan armen-directien, godshuizen, fabrijken en trafijken, verleend, krachtens het besluit van Z. K. H. van 19 maart 1814, no. 115, bij het bestaan der indirecte belastingen, tot over den jare 1810 ingesloten, behoudens eenige modificatien, gecontinueerd zijn geworden.

De Directeur informeert alzoo de genen, welke bevorens genot dier vrijdommen hadden, dat dezelve niet nodig hebben, de continuatie daarvan te verzoeken.

Weshalven de reeds bij hem ingekomene requesten, weder geligt kunnen worden.

Leeuwarden, den 20sten junij 1814.

*De directeur voornoemd*,
A N D R E Æ, Gz.

---

## GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Heden morgen ten 3 uren, verloste zeer voorspoedig van een welgeschapen zoon MARTHA STELWAGEN, geliefde huisvrouw van

DOKKUM, den 19 junij 1814. R. H. VAN S[illegible]

*** Heden zijn getrouwd,
SNEEK, den 15 junij 1814. JAN M. BAKKER, En AALTJE G. JOUSTRA.

*** Heden middag ongeveer een uur, overleed tot mijne bittere droefheid mijne tedergeliefde en eenige zuster PETRONELLA GEERTRUIDA SCRINERIUS, in den ouderdom van een-en-sestig jaren, acht maanden en elf dagen, na eene smertelijke ziekte van eenige dagen.
LEEUWARDEN, den 14den junij 1814.
ALEXANDRINA JOHANNA SCRINERIUS.

*** Heden avond, ten 7 uren, overleed mijn waarde man JACOB RUURDS VISSER, aan verval van krachten, zeer zacht, in den hoogen ouderdom van 83 jaren, na eene genoegelijke echtverbintenis van ruim 50 jaren. Altoos de liefderijke echtgenoot, de goede vader zijner kinderen en de deelnemende vriend der armen, waarborgt mij zijn braaf hart. (Zonder door brieven van rouwbeklag daarvan overtuigd te worden), voor de hartelijke deelneming zijner, door deszelfs uitgebreide betrekkingen verworven, vrienden en bekenden.
SLOTEN, den 11 junij 1814. GRIETJE HUITES, wed. JACOB RUURDS VISSER.

Mr. D. SURINGAR, notaris te Beetsterzwaag, zal, onder nadere approbatie van den Heere Gouverneur van de provintie Vriesland, publiek, verhuren, voor de Kerkvoogden van Wynjeterp:
Zes-en-twintig mad HOOILANDEN, gelegen in onderscheidene stukken, te Oldeboorn, Beets en Wynjeterp.
Wie gadinge maken, kunnen komen, op MAANDAG den 27sten JUNY 1814, des namiddags ten 3 uren, te Wynjeterp, ten huize van *TBE LOLKES VEENSTRA*.

Mr. D. SURINGAR, openbaar notaris te Beetsterzwaag, zal, onder nadere approbatie van den heere Gouverneur der provintie Vriesland, publiek verhuren:
I. 7 Mad en 7 pondematen HOOILAND, behoorende aan de kerk van Lippenhuizen.
II. 14½ Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Lippenhuizen.
III. 21½ Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie en Buiten-Voogdye van Lippenhuizen.
IV. 21 Mad HOOILAND, behoorende aan de kerk van Terwispel.
V. 5½ Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Terwispel.
VI. 17½ Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Lippenhuizen en Terwispel.
VII. 56½ Mad HOOILAND, behoorende aan de kerk van Langezwaag.
VIII. 14 Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Langezwaag.
IX. 3 Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Kortezwaag.
X. Een stuk HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Kortezwaag, Langezwaag, Gordyk en Beetsterzwaag.
XI. 10 Mad HOOILAND, behoorende aan de Diakonie van Oostermeer.
Wie gadinge maken, kunnen komen op WOENSDAG den 29sten JUNY 1814, des namiddags ten één uur, op de Gordyk, ten huize van *G. D. Stiemstra*.

Mr. D. SURINGAR, openbaar notaris te Beetsterzwaag, zal, onder nadere approbatie van den heere Gouverneur der provintie Vriesland, publiek verhuren:
10 Mad HOOILAND, behoorende aan de kerk van Beets.
Wie gadinge maken, kunnen komen op DONDERDAG den 30sten JUNY 1814, des namiddags ten 4 uren, te Beetsterzwaag, ten huize van *J. Posthuma*.

# B O E L G O E D.

Op MAANDAG den 27sten JUNY 1814, ten huize van den heer *J. H. VOORDA*, op de Weert, te Leeuwarden, ten overstaan van den notaris J. C. BERGSMA, bestaande in eenige MEUBELEN, als: Kabinetten, Secretaire, Mahonyhouten Tafels, Spiegels (waarby een met een buitengewoon groot glas,) Ledikanten, Stoelen, Beddegoed, Porselein, een groot blaauw Stel, Glaswerk, en wat er verders meer is.
Zynde alles ZATURDAG den 25sten, voor een ieder te zien.

De ondergeteekende, gezien hebbende zekere Advertentie, ter name van den heere ANTHONY HARTSEN cum sociis, als Directeur der Hollandsche Sociëteit van LEVENS-VERZEKERINGEN, te Amsterdam, welke by haar beschouwd wordt te zyn voortgekomen, door dien zy, in de zoo ruïneerende voorslagen omtrent hare boedel niet heeft willen toestemmen, vindt zich verpligt, op dezelve te moeten antwoorden, dat, hoe ruïnerend voor hare kinderen, zy ook beschouwd heeft, en nog beschouwt, elk oogenblik, dat zy debitrice van gemelde Sociëteit is blyvende, gelyk uit de rekeningen, door den heere *Anthony Hartsen* in voorzeide qlt., zoo aan haar wylen man den heer *Idema*, als aan haar ondergeteekende in qlt. gedaan, kan geblyken, en waarvan elk crediteur harer boedel, door de ondergeteekende visie wordt aangeboden, zy niet heeft kunnen treden in de perfectie der voorlopige schikkingen, in het jongstverlopen jaar door haar met den heer *Anthony Hartsen* voornoemd, met overleg van anderen aangegaan, als niet naar waarheid, en overeenkomstig het belang harer minderjarige kinderen nagekomen.
De ondergeteekende zich aan de heeren, welke de Familie-Raad den 7den JUNY 1814 in dezen hebben uitgemaakt, als toen hebbende overgegeven, na het voor- en nadeelige, dier niet naar waarheid nagekomene schikkingen te hebben aangetoond, waarvan het gevolg geweest is, dat gemelde schikkingen van de hand zyn gewezen, heeft na afloop dier vergadering, met overleg dezer gezegde raad, aan den heer *Anthony Hartsen* in qlt. voorslagen laten doen; welke door deze raad zeer juist en allerbillykst wierden gevonden, en door elk en een iegelyk voor allerbillykst moeten worden gevonden; doch aan welke voorslagen de heer *Hartsen* meergemeld, zeer ten onrechte naar des ondergeteekendes gedachten, en die der Familie-Raad, niet heeft willen luisteren.
De ondergeteekende, en voor hare minderjarige kinderen, en voor de verdere crediteuren harer boedel, niet kunnende, noch mogende gedogen, dat deze Hollandsche Sociëteit van LEVENS-VERZEKERINGEN, meer dan naar haar welgevallen doe, wil als nog in zoodanige schikkingen met gemelden heere *Anthony Hartsen* in qlt. treden, als zy door meergemelde Familie-Raad aan hem heeft doen voorslaan, van welke voorslagen eerstdaags, door geaccrediteerde personen harentwegen aan alle hare verdere crediteuren, by eene te houdene comparitie, na voorafgaande oproeping, verslag zal worden gedaan, ten einde te tonen, dat zy niet alleen is zorgdragende voor hare minderjarige kinderen, maar ook voor hare schuldeischers, en na zulks onderling te komen tot eene schikking, tot wederzydsche belangens.
HEERENVEEN, den 17 juny 1814.
S. A. B. VAN VOSS, weduwe IDEMA.

Vier HOEDEMAKERS-KNECHTEN, hun werk verstaande, en genegen zynde te werken, kunnen van stonden aan werk bekomen, by *J. B. COUSYN*, te Dokkum.

De SCHOUT van de GEMEENTE KOUDUM roept, by deze op, de stemgerechtigde floreenplichtigen van het dorp Koudum, tot stemming van eenen nieuwen ONTVANGER DER CONTRIBUTIE-FLOREEN aldaar, in plaats van den overledenen Ontvanger, voor den tyd van twee jaren, 1mo. MAART 1814 en 1815 verscheenen.

De stemming zal geschieden, volgens de Reglementen daar van zynde, op ZATURDAG den 25sten JUNY aanstaande, des voormiddags ten elf uren, in de Kerk aldaar.

KOUDUM, den
12 juny 1814.

*De Schout voornoemd,*
G. KRUCHENIUS.

De SCHOUT VAN DE GEMEENTE KOUDUM zal, op autorisatie van Zyne Excellentie den heere Gouverneur van Vriesland, publiek, aan den minsteischenden aanbesteden:

I. Het geheel Vernieuwen van de GROOTE BRUG, te Koudum, gelegen digt by de Sluis aldaar.

II. Het Afbreken, Weder-opbouwen en gedeeltelyk Vernieuwen van de GROOTE WIPBRUG, te Molkwerum, aan den Zeedyk.

Waarvan de Bestekken van stonden aan ter lezing liggen aan het Huis der Gemeente, te Koudum, en nadere onderrichting, mitsgaders aanwyzing in loco zal gegeven worden, door den Opziender *JOHANNES EEUWES FEENSTRA*, te Koudum.

Wie daar aan gading heeft, kome, op ZATURDAG den 25sten JUNY aanstaande, des namiddags ten drie uren, aan het Huis der Gemeente, te Koudum, en doe zyn voordeel.

De REGENTEN OVER DE GEVANGENHUIZEN TE LEEUWARDEN, zullen, ingevolge autorisatie van den heere Gouverneur dezer Provintie, en, onder deszelfs nadere approbatie, publiek, aan de minstschryvende AANBESTEDEN, de leverantie in voornoemde huizen, ingaande met den 1sten JULY, en eindigende den 31sten DECEMBER eerstkomende; van

BROOD, AARDAPPELEN en TURF; als mede het WASSCHEN en BAARDSCHEEREN der Gevangenen, ieder afzonderlyk.

Het VLEESCH, met de leverantie van RUNDER-VET.

De GEPELDE GARST, met de leverantie van GRAUWE-, GROENE- of WITTE-ERWTEN, TERPBONEN, BOEKWEITEN-MEEL en BOEKWEITEN-DOPPEN.

WORTELEN, met de leverantie van WITTE-KOOL.

RAAP-OLIE, met de leverantie van ZOUT en PEPER.

Wie hier aan gadinge maakt, kome, op VRYDAG den 24sten JUNY eerstkomende, des avonds ten vyf uren, in het Tuchthuis, binnen voornoemde Stad, alwaar de conditien van aanbesteding ter lezing liggen.

Alzoo de post van CONCIERGE of CIPIER, in het TUCHTHUIS te Leeuwarden, met 1mo JULY aanstaande koomt te vaceren, op een jaarlyks TRACTEMENT van ZEVEN-HONDERD-EN-VEERTIEN Guldens, boven vrye inwoninge, vuur en licht, zoo worden die geene, welke tot vervullen van gemelden post genegen zouden zyn, uitgenodigd, zich daartoe aan te melden, of in persoon des MAANDAGS, van *vier* tot *acht* uren, in de vergadering van de Regenten van voorn. huis, of wel anders met vrachtvrye brieven, by den heer *H. Smeding*, lid van het Collegie van Regenten voorn., woonachtig by de Brol, en wel vóór of uiterlyk op den 24sten dezer maand. Zullende echter geene Sollicitatien worden aangenomen, dan van de zoodanigen, welke goede getuigenissen omtrent hun gedrag hebben, en de nodige bekwaamheden en geschiktheid tot gemelden post bezitten, zoo wegens schryven, boekhouden, als anders.

NB. NB. NB. Met den 1sten JULY aanstaande in het TUCHTHUIS te Leeuwarden, TWEE PERSONEN noodig zynde, om als BEDIENDEN te fungeren, ieder op een jaarlyks Tractement van TWEE-HONDERD-EN-ZEVENTIG GULDENS, boven *vrye inwoning in het huis, vuur, licht en verdere emolumenten*, wegens het verkoopen en bezorgen, aan de Mans-gevangenen, van verversschingen en benoodigdheden; zoo worden die geene, welke tot gemelde posten genegen zouden zyn, uitgenoodigd zich in *persoon* daartoe aan te melden, des MAANDAGS in de vergadering van Regenten van voornoemd huis, des namiddags van 4 tot 8 uren, of wel uiterlyk op VRYDAG den 24sten eerstkomende. —— Zullende echter niemand in aanmerking kunnen komen, dan voorzien van eene attestatie van een volkomen onberispelyk gedrag, door de heeren Schouten of Maires afgegeven, en voorts genoegzame ligchaamskrachten bezittende, om de gevangenen, des noods, te kunnen en te durven, sterke tegenstand bieden.

Men presenteert publiek by strykgeld, aan den meestbiedenden, te verkoopen:

Zekere welgelegen SCHEEPS-TIMMERWERF, bestaande in een SLEEP- en KANT-HELLING, mitsgaders eene kapitale HUIZINGE en TUIN cum annexis, staande en gelegen aan de Gracht, even buiten de stad Stavoren, direct by den finalen palmslag vry te aanvaarden. Waarop geboden is de zeer geringe prys, als:

| | |
|---|---|
| Op de SCHEEPS-TIMMERWERF . . . . . . . . . . . . . . | f 310 - 0 - 0 |
| Op de HUIZINGE . . . . . . . . . . . . . . | - - 306 - 0 - 0 |

Wie hier aan gadinge maakt, kome, op ZATURDAG den 25sten JUNY 1814, by de den finalen palmslag, des morgens ten elf uren, in den herberg den Witten Arend, te Stavoren, en koope op alsdan voor te lezene conditien, die intusschen te zien zyn by den koopman *Lodewyk Feijens*, te Leeuwarden, en den notaris ALBARDA, te Stavoren.

NB. De HUIZINGE cum annexis, zal, eerst afzonderlyk by Afbraak worden geveild, doch by den finalen palmslag, weder by de SCHEEPS-TIMMERWERF worden opgeroepen.

Eersdaags, tyd en plaats nader te bepalen, zal men publiek by stryk- en verhooggeld, presenteren te verkoopen, volgens bekomen approbatie: Eene HUIZINGE, SCHURE en negentien pondematen GREIDLAND, staande en gelegen te Oosterwierum, in gebruik by *Douwe Douwes*, aldaar.

De crediteuren van wylen JAN JANS VISSER en WYPKJE RIMMERS, in leven echtelieden te Stavoren, en aldaar overleden; worden verzocht, om tegen WOENSDAG den 29sten JUNY 1814, des morgens ten elf uren, te compareren in de Stads Herberg, te Stavoren, ten einde aldaar hunne pretentie op te geven aan den provisionelen boedelredder *SYMON HENDRIKS VAN DER WERF*, te Stavoren, en voorts met elkanderen de noodige schikkingen over die nalatenschap te maken.

De ondergeteekende DOEKELE RIEMERS KOOPAL, koopman, te Hallum, roept by deze op, alle zyne crediteuren, om te compareren, op ZATURDAG den 2den JULY aanstaande, des morgens ten tien uren, in de herberg *BENTHEM*, by de Vischmarkt, te Leeuwarden, ten einde aldaar onderling schikkingen te beramen, zoo als zy dan best zullen te rade vinden.

HALLUM, den 17 juny 1814.

D. R. KOOPAL.

De VREDE-REGTER van het kanton Bolsward, arrondissement Sneek, roept mits deze op, alle die sustineeren gerechtigd te zyn tot de NALATENSCHAP van wylen *BERBER KLAASES*, laatst gehuwd geweest aan *MARTEN LOLKES MOLENMAKER*, in leven woonachtig te Bolsward, en aldaar overleden den 20sten MEI 1814, zynde BERBER KLAASES voorheen gehuwd geweest aan *RINSO ALLES*, en ter bovengemelden plaatse overleden, in den jare 1795, om binnen *vier weken*, na dato dezes, zich te vervoegen ter griffie van het vrede-geregt van voorschreven kanton; zullende anderzints met voorschreven Nalatenschap worden gehandelt, overeenkomstig de wet.

BOLSWARD, den 18 juny 1814.

*De Vrede-regter voornoemd,*
J. ALBARDA.

De notaris S. STOFFELS zal, op ZATURDAG den 25sten JUNY 1814, des namiddags ten twee uren, in de Pauw, te Koudum, by de finalen palmslag, publiek verkoopen:

Eene ZATHE en LANDEN, onder Oudega, gemeente Koudum, groot naar naam en faam 85 pondematen GREIDLAND, bezwaard met 25 floreen 66 stuiv. dyksfloreen; by *Tjette Jans* in huur, voor de geringe somme van *f* 350 : - : St. PETRI en MEI 1815 vry te aanvaarden.

De notaris WESTERBAAN, te Bolsward, zal, op DONDERDAGEN den 23sten JUNY 1814, by de schryving, en den 30sten DITO, by den finalen palmslag, telkens des namiddags ten 2 uren, in de herberg *HET BLAAUWHUIS*, te Bolsward, publiek, presenteren te verkoopen:

Een achtste gedeelte over hoog en laag in eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR en WATERMOLEN cum annexis, onder Workum, *TWAANVLIEDT* genaamd, groot in het geheel 113½ pondematen, bezwaard met huurregt tot PETRI en MEI 1817.

De notaris A. WITTEVEEN zal, op DONDERDAG den 30sten JUNY 1814, des namiddags ten één uur, by de beschryving, en des avonds ten vyf uren, by de finale toewyzing, in het Heeren-Logement, in de Lemmer, publiek, presenteren te verkoopen:

Eene deftige en wel ter neeringstaande HUIZINGE, staande op het vrolykste van den dorpe Lemmer, gequoteerd letter I, no. 244, voorzien van drie kamers, twee regenwaters-bakken, een overdekte KOLFBAAN en verdere commoditeiten, op den 12den NOVEMBER 1814 vry te aanvaarden.

Zynde de conditien en bewyzen van eigendom, dagelyks te zien ten kantore van voornoemden notaris, in de Lemmer.

EXECUTORIALE VERKOOP.

By de regtbank ter eerster instantie, residerende te Leeuwarden.

Van eene HUIZINGE cum annexis, staande en gelegen te Leeuwarden, gequoteerd letter E, no. 481 gemeente Leeuwarden, kanton Leeuwarden, no. 1, arrondissement Leeuwarden, bestaande in een voorhuis, eene voorkamer met twee kasjes, eene zykamer met twee bedsteden, eene kast en vuursteed, eene achterkamer met bedsteed en twee kasten, eene keuken met eene kast, vuursteed en twee fournuisen, eene kelder; boven eene voorkamer met een bedsteed en twee kasten, een zolder, eene vliering, achter eene plaats, aldaar put, bak en secreet; hebbende tot naastlegers, ten Oosten, de Haniasteeg; ten Westen en Zuiden, mejufvrouw de wedUwe *G. ter Horst* en *Klaas Posthumus*, en ten Noorden, de Straat.

Gearresteerd ter requisitie van *Barteld Haselhof*, koopman, woonachtig te Leeuwarden, die tot zynen procureur, om voor hem in dit arrest te occuperen, heeeft gesteld mr. NICOLAUS FOCKEMA, procureur by voornoemde regtbank te Leeuwarden, en ten laste van *Anthonius Joseph van der Velde*, tapper, wonende te Leeuwarden.

By proces-verbaal van den 16den MAART 1814, overgeschreven by het bureau der hypotheken, te Leeuwarden, den 18den MAART 1814, en ter griffie der regtbank ter eerster instantie, te Leeuwarden, den 1sten APRIL 1814, waarvan kopy gelaten is aan den heer D. A. HAMERSTER, griffier by het vredegeregt van het kanton Leeuwarden, no. 1, wonende aldaar, en aan den heer S. CATS, burgemeester der stad Leeuwarden, woonachtig te Leeuwarden.

De executant biedt, boven en behalven de kosten voor gemeld HUIS, en stelt het op een prys van *f* 1500 - 0 - 0.

De provisionele toewyzing zal plaats hebben op DINGSDAG den 5den JULY 1814, des morgens ten tien uren, ter rolle der regtbank ter eerster instantie, te Leeuwarden, zitting houdende op het voormalig Landshuis aldaar.

EXECUTORIALE VERKOOP.

By de regtbank ter eerster instantie, residerende te Leeuwarden.

Van een HUIZINGE cum annexis, staande en gelegen op de Schritzen, te Harlingen, gequoteerd letter F, no. 149, gemeente Harlingen, kanton Harlingen, arrondissement Leeuwarden.

Gearresteerd ter requisitie van *Jan Everts Bouwknecht*, schipper, en *Jacob van Sloten*, koopman, beide woonachtig te Harlingen, in kwaliteit als geautoriseerde administrateuren over de goederen en nalatenschap van wylen *Maria Lex*, in leven gewoond hebbende te Harlingen, als cessie hebbende van *Pieter Hendriks Mooyman* en *Willemke Hendriks*, echtelieden, te Harlingen, die tot hunnen procureur, om voor hun in dit arrest te occuperen, hebben gesteld de heer N. FOCKEMA, procureur by voornoemde regtbank te Leeuwarden, en ten laste van *Harmen Bandsma*, boekbinder, en *Anne Johanna Plutschouw*, echtelieden, wonende te Harlingen.

By proces-verbaal van den 21sten MEI 1814, overgeschreven by het bureau der hypotheken, te Leeuwarden, den 31sten MEI 1814, en ter griffie der regtbank ter eerster instantie, te Leeuwarden, den 13den JUNY 1814, waarvan kopy gelaten is aan den heer E. OOSTERBAAN, griffier by het vredegeregt van het kanton Harlingen, wonende aldaar, en aan den heer K. BLOK, burgemeester der stad Harlingen, woonachtig te Harlingen.

De eerste afkondiging der memorie van lasten, zal plaats hebben op DINGSDAG den 19den JULY 1814, ter rolle der regtbank ter eerster instantie, te Leeuwarden, zitting houdende op het voormalig Landshuis aldaar, des morgens ten tien uren.

De heer J. J. BERGSMA, als daartoe door deszelfs vader de heer P. A. BERGSMA, gemagtigd, presenteert, uit de hand te verkoopen, op gemakkelyke termynen van betalinge: Eenige uitmuntende VASTIGHEDEN, gelegen in Oostdongeradeel en Dantumadeel, onder de dorpen Oostrum, Lioessens, Driesum, Wouterswoude, Damwoude, Swaagwesteinde, Murmerwoude, Akkerwoude en Rinsumageest.

Wie hier aan gadinge heeft, vervoege zich by opgenoemde heer *J. J. Bergsma*, te Dronryp, of by den heer vrederegter *Witteveen*, te Dockum; alwaar de lysten der goederen te zien zyn, en nader onderrigting te bekomen.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.